(9)

Dear Sir, Madam

ข้อยตองอ่าเจ้าก่ำ สบายดีบ่ เหมือนาคนี้เนอ, ส่วนข้อ
สบายดี, แต่อ่ำคำยังบ่ได้, ข้อยได้รับจดหมายจากเจ้า
พร้อมยาอีตามมื้นแล้วเทื่อ 11 ๕ ข้อยใจเต้นหลาย 7. และ
ข้อยว่าจิหลายที่ตอบจดหมายเจ้าว่าเกิ่ดไปเมื่อใดจดหมาย
ข้าเจ้าข้อยเอาใจใส่ทุกอย่าง, เมื่อข้าเจ้าบอก 2 ข้อยเจ้า
พะยายามติดต่อคืนดอด, แต่ว่าคืนบ่ข้อยได้รับข่าวว่า
คับแต่ข้อยติดต่อเพื่อนสนิทเมื่อข้าเจ้าทุกคนออกจับ
กุมแล้วเสียชีวิตหมดแล้ว, แต่ข้อยก็จะพะ
ยายามต่อไป, ถ้าข้อยคืนดีได้ข้อยจะดูให้นี้
ข้าเจ้าข้าเจ้าจะได้ทุกข์ถ้ากังวล, แต่ว่าเมื่อใกล้ถึง
เทื่อเกะบ่ข้อยขี่ถีบจักยานไปเอาเทื่อข้าเจ้า, ถูก
ได้ 2 ยนไป 2 ตัวใหญ่เคี่ยและ 2 ลักตัวไปอีกประมาณ 1 ปี
แต่ข้อยก็จะพะยายาม, เมื่อถูกตองข้อยนั้นวางก่ำลังรู้
ปีมัดหาะยังบ่ทันได้รับพาสจากเทอ. เมื่อข้อ
พาปข้าข้อยนั้นข้อยบ่สามาดจะอ้ำหายให้เจ้าเข้าใจ
ได้, ตามท่านที่เมื่อเจ้าสันใจว่าเปิดยอดพะยาด
ตัวจิดเอ็นเสียเลือดและมันไปทำลายเสียเลือดส่วน
ค่าข้อยแต่แจวถ้าส่งมาจับแต่ถ้าบ่ก็ผิดข้อยหาย แล้ว
ท่านทูบใจแต่ก่อน, แต่ยังบ่สามาดยังได้เทื่อแต่ข้อด
เขียนได้แล้ว, ข้อยยากท่านรับข้อยมาเป็นเจ้าเป็นแต่ข้อ
บ่มีเงิน, และข้อยยากได้จิดเขียนอีกว่าบ่มีเงินดี

(ว่างต่อหน้าหนี้)

ຂ້ອຍ ຂໍ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ນຳເຈົ້າ ໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍກໍ
ໄດ້ວິຕົກເວລາ, ເພື່ອຈະໄປ ຊ່ວຍ ຫາ ຂອດ ຂ້ານ້ອ
ແມ່ຄົນນຶ່ງ ຢູ່ແຫ່ງ ໃນ ເຂດ ໄປ ບໍ່ ໄດ້, ວິຕົກເວລ
ນັ້ນ ຢູ່ ເນື້ອ ຂ້ອ ບ່ໍ ນີ້, ນີ້ ແຫ່ ໄປ ຫາ ຊ່ວ ເອົ ຢູ່ ເນື້ອ
ໄຫ້ ເຫັ ນັ້ ໃນ ວ ຄ ປ ນ ແ ລ 3000 ນ້ ແ ນ
ຂ້ອ ຍ ກ ຂ ຄ ບ ນ ນ ເ ນ ເ ນ ອ ຊ ຊ ໄ ດ ບ ໃ ກ ນ ເ ນ
ຊ່ວ ຍ ເ ຫ ຼ ອ ຄ ຂ ນ ນ ເ ນ ຄ ນ ນ ນ